

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 27. června 2023 v senátě složeném z předsedy JUDr. Aleše Holíka a soudkyň JUDr. Brigity Košinové a Mgr. Daniely Jeřábkové o **odvolání obžalovaného** ██████████ ██████████, narozeného ██████████ v ██████████, trvale bytem ██████████, nyní ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici ██████████ a **odvolání státního zástupce** Okresního státního zastupitelství v Chrudimi, proti rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 5. dubna 2023, č. j. 1 T 31/2022-519,

takto:

I.

*Z podnětu odvolání obžalovaného se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu **zrušuje** ve výroku o trestu odnětí svobody a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se **nově rozhoduje tak**, že se obžalovanému ukládá podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání **5 (pět) let**.*

*Ve všech dalších výrocích zůstává napadený rozsudek **nezměněn**.*

II.

*Odvolání státního zástupce se podle § 256 tr. řádu **zamítá**.*

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresního soudu byl obžalovaný ██████████ odsouzen pro zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████

a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Za tento zvláště závažný zločin a dále za sbíhající se zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, kterým byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Chrudimi ze dne 14. 4. 2022, č. j. 6 T 6/2022-256, byl obžalovanému uložen podle § 283 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku souhrnný trest odnětí svobody v trvání šesti let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovanému zároveň uložen i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na tři roky. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovanému uložen i trest propadnutí jmenovitě uvedených věcí, zajištěného pervitinu, marihuany, surovin a pomůcek používaných k výrobě a distribuci drog. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku byl současně zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 14. 4. 2022, č. j. 6 T 6/2022-256, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

2. Zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se podle výroku napadeného rozsudku dopustil obžalovaný tím, že

1. v časovém rozmezí po dobu několika let až do přesně nezjištěného dne v [REDACTED] 2020 ve svých bydlištích na adresách [REDACTED], konkrétně v [REDACTED] v jím užívané [REDACTED] a v [REDACTED] v jím užívané [REDACTED],

za pomoci vlastní aparatury, nakoupených chemikálií a prekurzorů dovážených z ciziny opakovaně vyráběl drogu pervitin obsahující psychotropní látku [REDACTED] v přesně neurčeném počtu, nejméně však v 10 případech vždy po množství nejméně 100 gramů, vyrobil celkem nejméně 1.000 gramů drogy pervitin nejen pro vlastní potřebu, ale především za účelem prodeje vyrobené drogy dalším přímým konzumentům,

2. v časovém rozmezí od přesně neurčeného dne v roce 2014 až do přesně neurčeného dne v [REDACTED] 2020 vždy v obci [REDACTED] nebo v místní části [REDACTED], okres [REDACTED],

postupně v přesně nezjištěném větším počtu případů vždy po množstvích 2 až 5 gramů vždy za cenu 1.500 Kč za jeden gram, prodal celkem nejméně 250 gramů drogy pervitin, obsahující psychotropní látku [REDACTED] přímému konzumentu [REDACTED],

3. v přesně nezjištěných dnech v průběhu let 2016 až 2018, případně let 2017 až 2019, tamtéž,

postupně v přesně neurčeném větším počtu případů po množstvích 0,2 až 0,3 gramu postupně vždy zdarma poskytl přesně neurčené větší množství drogy pervitin, obsahující psychotropní látku [REDACTED] přímému konzumentu [REDACTED],

4. v časovém rozmezí od přesně nezjištěného dne v roce 2018 až do [REDACTED] 2020 v [REDACTED], okres [REDACTED],

postupně nejméně ve dvou případech prodal a v jednom případě v menším množství daroval celkem nejméně 4,1 gramu drogy pervitin, obsahující psychotropní látku [REDACTED] přímé konzumentce [REDACTED], narozené [REDACTED],

5. v přesně nezjištěných dnech v časovém rozmezí od [REDACTED] 2019 do [REDACTED] 2021 v [REDACTED], okres [REDACTED],

postupně v nejméně 5 případech po množstvích vždy nejméně 0,1 gramu daroval celkem nejméně 0,5 gramu drogy pervitin, obsahující psychotropní látku [REDACTED] přímé konzumentce [REDACTED], narozené [REDACTED],

6. v přesně nezjištěných dnech v časovém rozmezí od [REDACTED] 2020 do [REDACTED] 2020 v [REDACTED] a v [REDACTED], okres [REDACTED]

postupně v nejméně 5 případech po dávkách do 1 gramu vždy zdarma poskytl celkem nejméně 4 gramy drogy pervitin, obsahující psychotropní látku [REDACTED] přímé konzumentce [REDACTED], narozené [REDACTED]

7. přesně nezjištěného dne v [REDACTED] 2020 nebo v [REDACTED] 2020 v [REDACTED] v domě č. [REDACTED] na [REDACTED],

jednorázově zdarma poskytl dávku nejméně 0,25 gramu drogy pervitin, obsahující psychotropní látku [REDACTED] přímému konzumentu [REDACTED], narozenému [REDACTED]

8. v přesně nezjištěných dnech v časovém rozmezí od [REDACTED] 2020 do [REDACTED] 2021 v [REDACTED], okres [REDACTED],

postupně v nejméně 3 případech daroval po dávkách nejméně 0,1 gramu celkem nejméně 0,3 gramu drogy pervitin, obsahující psychotropní látku [REDACTED] přímé konzumentce [REDACTED], narozené [REDACTED],

a veškerého výše popsaného jednání se dopustil přesto, že není a nikdy nebyl oprávněn jakkoli nakládat s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, natož je vyrábět, čehož si zcela nepochybně byl a je vědom, avšak přesto úmyslně takto konal výrobou a následnou distribucí drogy dalším přímým konzumentům, kdy psychotropní látka [REDACTED], obsažená v droze pervitin, je psychotropní látkou zařazenou do Seznamu II Úmluvy o psychotropních látkách a je citována v příloze č. 5 nařízení vlády České republiky č. 463/2013 Sb. o seznamech návykových látek, a účinek této drogy na lidský organismus je mu dobře znám z vlastních zkušeností.

3. V zákonné lhůtě podali proti rozsudku odvolání obžalovaný i státní zástupce. Státní zástupce podal odvolání v neprospěch obžalovaného pouze do výroku o uloženém trestu odnětí svobody.
4. Podle něj trest uložený okresním soudem nezohledňuje dostatečně okolnosti spáchaného trestného činu ani osobní poměry obžalovaného a uložený trest se jeví jako shovívavý. Obžalovaný je osobou kriminálně narušenou, které nesvědčí žádná polehčující okolnost, naopak mu přitěžuje, že je jedním z nejvýznamnějších výrobců pervitinu v regionu, že množství vyrobené distribuované drogy dosáhlo hranice téměř jednoho a půl kilogramu, a tak se přiblížilo přísnější právní kvalifikaci podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, kdy by byl obžalovaný ohrožen trestní sazbou v rozmezí od osmi do dvanácti let. Trestnou činnost obžalovaný páchal velmi dlouhou dobu, podle svědka [REDACTED], nejméně osm let. Díky trestné činnosti obžalovaného docházelo k devastaci zdraví a osobnosti u více uživatelů, odběratelů drogy.
5. Obžalovaný je osobou nebezpečnou, vůči níž se svědci bojí vypovídat, přičemž v průběhu trestního řízení zjevně došlo k ovlivňování svědků ve prospěch obžalovaného. Nebezpečnosti osoby dokládá i odsouzení pro trestnou činnost spočívající v násilí vůči úřední osobě. Trestnou činnost obžalovaný páchal ve zkušební době. V rejstříku trestů má jedenáct záznamů, což svědčí o jeho kriminálně narušené osobnosti. Za těchto okolností je nutné zdůraznit zejména ochrannou funkci ukládaného trestu. Oproti trestu uloženému za sbíhající se trestný čin v trvání patnácti měsíců byla výměra za tuto drogovou trestnou činnost navýšena o čtyři roky a devět měsíců, což je podle státního zástupce stále v první třetině trestní sazby. I navrhovaný sedmiletý nepodmíněný trest

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

odnětí svobody pokládá za vstřícný vůči obžalovanému, když při zohlednění pravomocně uloženého trestu odnětí svobody v délce patnácti měsíců jde v podstatě o trest stále v první polovině trestní sazby, přestože při absenci polehčujících okolností a výčtu přitěžujících okolností bylo přílehavější ukládat trest v horní polovině trestní sazby. Výměra trestu by měla zohlednit i rozdíly mezi drobnými opakovanými distributory oproti velkým výrobcům drog, kteří v regionu nemají konkurenci. Státní zástupce proto navrhl, aby odvolací soud zrušil výrok o nepodmíněném trestu odnětí svobody a nově obžalovanému uložil souhrnný trest odnětí svobody v délce nejméně sedmi let s výkonem ve věznici s ostrahou.

6. Intervenující státní zástupce pak návrh upravil v tom směru, aby byl obžalovanému uložen trest ještě důrazněji ve výměře sedmi a půl roku až osmi let odnětí svobody.
7. Obžalovaný své odvolání zaměřil proti výrokům o vině i o trestu. Rozsudek považuje za nedostatečně odůvodněný, nezákonný a nepřezkoumatelný. Podle něj se okresní soud náležitě nevypořádal s prokázáním jednotlivých bodů údajného trestného jednání obžalovaného a odsuzující rozhodnutí nebylo náležitě zdůvodněno. V odůvodnění zcela chybí vypořádání se se skutečnostmi, které byly uváděny ze strany obžalovaného či obhájce. Z rozhodnutí je patrné, že okresní soud od počátku směřoval k vyslovení viny obžalovaného, k výroku souhlasnému s podanou obžalobou a k plnému vyhovění nároku uplatněnému ze strany údajného poškozeného. Orgány činné v trestním řízení ignorovaly, že ve věci přicházejí v úvahu dvě verze a že pokud chtějí obžalovaného usvědčit ze spáchání trestného činu, je třeba vyvrátit jeho verzi, respektive bez pochybností prokázat verzi obžaloby. Státní zastupitelství i soud však ignorovali posuzování skutečností ve prospěch obžalovaného. Nebyla tak respektována zásada *in dubio pro reo*, podle níž je třeba v pochybnostech rozhodovat ve prospěch obžalovaného.
8. V této souvislosti připomněl obžalovaný i nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2750/16, podle něhož pokud jsou právní závěry soudu v extrémním nesouladu s vykonanými skutkovými zjištěními, nebo z nich v interpretaci odůvodnění soudního rozhodnutí nevyplývají, je nutno takové rozhodnutí považovat za stojící v rozporu s článkem 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a článkem 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Podle obžalovaného byla porušena i zásada *presumpce nevinny*, a to v rozporu s nálezem Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2726/14. Podle něj je to nakonec obecný soud, na kterém spočívá odpovědnost za náležité objasnění věci. V nálezu sp. zn. III. ÚS 2042/08 Ústavní soud konstatoval, že pokud lze v trestní řízení na základě provedení dokazování dospět k několika přibližně stejně pravděpodobným skutkovým verzím, a soud se přikloní k verzi, které je pro obžalovaného nepřiznivá, pak porušuje princip rozhodování *in dubio pro reo* a tím i zásadu *presumpce nevinny*.
9. Okresní soud pak nevycházel z procesně použitelných důkazů provedených v hlavním líčení a pečlivě nevyhodnotil jejich obsah jednotlivě i v souhrnu, ale nekriticky přejal popis trestné činnosti z obžaloby. Nesplnil tak povinnost náležitě se vypořádat se všemi podstatnými skutečnostmi majícími vliv na rozhodnutí a rozhodnutí odůvodnit způsobem odpovídajícím pravidlům obecné i právní logiky, jmenovitě pak uvést, které skutečnosti vzal za prokázané, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se řídil při provedení důkazů, zejména pokud si navzájem odporovaly. Obžalovaný proto navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil, a poté sám obžalovaného zprostil obžaloby, případně aby věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.
10. U veřejného zasedání před odvolacím soudem obžalovaný prostřednictvím obhájkyne namítl, že u utajených svědků nebyly splněny předpoklady pro to, aby v tomto postavení vypovídali. Obžalovaný svědky nezastrašoval a obava utajovaných svědků nevyplývala ani z obsahu jejich svědeckých výpovědí. Obžalovaný pak označil za nepřiměřeně přísný uložený trest a zdůraznil citelné dopady dlouhého nepodmíněného trestu odnětí svobody na něj i jeho rodinu. Obžalovaný se stará o rodiče, má přítelkyni, stará se o jejího syna a uložený trest pokládá za nepřiměřeně přísný. Obžalovaný v písemném vyjádření zpochybnil způsob provedení domovní prohlídky a postup

řízení, opětovně namítl, že svědci nevyprávěli pravdu a poukázal na citelný dopad trestu odnětí svobody na jeho rodinu. Požádal o jakýkoliv mírnější trest. V závěru veřejného zasedání obžalovaný ve vlastním projevu připustil, že se dopustil útoků uvedených pod body 4. – 8. v napadeném rozsudku, znovu ale rozhodně popřel, že by někdy vyráběl pervitin, a vyjádřil přesvědčení, že výroba pervitinu mu ani nijak prokázána nebyla. Uvedl však, že celá věc ho velice mrzí.

11. Odvolání státního zástupce navrhl obžalovaný jako nedůvodné zamítnout, naopak státní zástupce navrhl zamítnout jako nedůvodné odvolání obžalovaného, kdy podle něj proběhlo trestní řízení řádným způsobem, a provedenými důkazy byla vina obžalovaného přesvědčivým způsobem prokázána.
12. Z podnětu podaných odvolání musel odvolací soud přezkoumat ve smyslu § 254 tr. řádu zákonost a odůvodněnost všech jednotlivých výroků napadeného rozsudku, a současně i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo. Poté dospěl k následujícím závěrům.
13. Okresní soud věnoval projednání posuzované věci značné úsilí a nařízené hlavní líčení opakovaně odročoval za účelem zajištění přítomnosti obtížně dosažitelných svědků, kteří pak byli k věci osobně vyslyšáni u hlavního líčení. Pokud se svědci odchýlili od výpovědí, které podali v přípravném řízení, byly u hlavního líčení jako důkaz čteny výpovědi svědků z přípravného řízení a svědci vyzváni, aby vysvětlili rozdíly mezi tehdejší a současnou výpovědí. Posouzením důvodů vedoucích ke změně výpovědi se pak okresní soud podrobně a pečlivě zabýval. Řada svědků připustila, že pozdější výpověď je méně přesná s ohledem na časový odstup, a potvrdila, že původní výpověď je pravdivá s tím, že k podání výpovědi nebyli žádným způsobem nuceni. Pokud někteří svědci zpochybnili pravdivost výpovědi z přípravného řízení, okresní soud se rovněž důkladně a podrobně zaobíral argumentací, kterou svědci tento rozdíl vysvětlovali. Přesvědčivým způsobem pak vyložil, proč pokládal za věrohodnější výpovědi svědků podané v přípravném řízení a nikoliv jejich výpovědi pozměněné, vyznívající ve prospěch obžalovaného. I když šlo pouze o procesní vyjádření, nakonec v závěru veřejného zasedání před odvolacím soudem připustil i sám obžalovaný, že skutečně dalším osobám drogu pervitin poskytoval.
14. Nejvýznamnější okolností prokazovanou v průběhu trestního řízení byla výroba pervitinu ze strany obžalovaného, když důkazem směřujícím k prokázání této okolnosti byly jednak výpovědi dvou svědků, jejichž totožnost byla utajena, jednak nález surovin a pomůcek sloužících k výrobě drogy v bydlíšti obžalovaného, jakož i materiál dokládající právě probíhající přípravu pervitinu. Ani podle odvolacího soudu nevznikají pochybnosti o tom, že domovní prohlídka proběhla zákonným způsobem a že v bydlíšti obžalovaného byly nalezeny předměty sloužící jednoznačně k výrobě pervitinu a dokonce i materiál svědčící o probíhající výrobě. Odborným vyjádřením z oboru kriminalistiky, odvětví chemie, pak bylo zjištěno, jaké množství pervitinu lze ze zajištěného materiálu vyrobit. Tento důkaz bylo možné hodnotit v souvislosti s výpověďmi svědků vystupujících pod utajenou identitou, kteří byli soudem rovněž osobně vyslechnuti a shodně jako v přípravném řízení, kdy byli vyslyšáni za účasti obhájce obžalovaného, podrobným způsobem popsali, za jakých okolností probíhala výroba pervitinu ze strany obžalovaného za jejich přítomnosti. Okolnosti popisované svědky, lokalizace místa výroby pervitinu, technologický postup, prostředí, ve kterém se výroba odehrávala, místa, která obžalovaný zvolil k výrobě drogy, přitom odpovídají reálné situaci a výpovědi svědků se tak jeví jak přesvědčivé a věrohodné. I z výpovědi dalších svědků pak lze dovozovat, že obžalovaný poskytoval pervitin jiným osobám, evidentně byl drogou dobře zásoben, a i tato okolnost nepřímou podporuje důkazy svědčící o tom, že obžalovaný skutečně drogu vyráběl.
15. V případě osob, které odebíraly drogu od obžalovaného, nebyl okresní soud povinen vycházet bezvýhradně z obsahu výpovědí, které svědci učinili u hlavního líčení, naopak jeho povinností bylo v případě rozdílnosti výpovědí provést důkaz i přečtením výpovědi svědků z přípravného řízení a požadovat poté vysvětlení k tomu, proč se výpovědi odlišují. Tímto způsobem také okresní soud

postupoval a z odůvodnění rozhodnutí je zřejmé, jakým způsobem hodnotil rozdíly ve výpovědích svědků z přípravného řízení a hlavního líčení, a z jakých důvodů se přiklonil k výpovědím z přípravného řízení, které byly podány svědky za přítomnosti obhájce obžalovaného.

16. Okresní soud si byl vědom výjimečnosti postupu spojeného s výsledkem svědků, jejichž totožnost je utajena, a dostatečným způsobem vyložil, proč shledal podmínky k použití tohoto postupu. Z opisu rejstříku trestů i z rozhodnutí, které bylo vydáno ve věci vedené u Okresního soudu v Chrudimi v řízení vedeném pod sp. zn. 6T 6/2022, je zřejmé, že obžalovaný je osobou, která razantně a důrazně prosazuje vlastní představy a požadavky. To se v minulosti promítlo i do toho, že obžalovaný vozidlem ohrozil policistu, který na něj mířil služební zbraní. Obžalovaný je fyzicky dobře disponován a z jeho razantního chování může vyvstat obava ze způsobení újmy na zdraví nebo jiného vážného nebezpečí porušení základních práv svědků, kteří by podávali ve věci svědectví nepříznivé pro obžalovaného. S ohledem na vztah mezi dlouholetým výrobcem drog a jeho odběrateli, kdy jde o osoby závislé na drogách, se tak jeví postup spočívající ve výslechu svědků s utajením jejich totožnosti za podložený a dostatečným způsobem zdůvodněný.
17. Podle odvolacího soudu se tak okresní soud dostatečně podrobně vypořádal s obsahem provedených důkazů, v případě rozporu mezi výpověďmi z přípravného řízení a u hlavního líčení logicky vysvětlil, z jakých důvodů se přiklonil k pravdivosti výpovědi z přípravného řízení a proč hodnotil pozdější změnu výpovědi jako účelovou a nevěrohodnou. V případě výslechu svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] vystupujících pod utajenou identitou podle § 55 odst. 2 tr. řádu rovněž velmi podrobně rozebral obsah jejich výpovědí a ty hodnotil jednak v návaznosti na výpovědi osob, které přišly do styku s obžalovaným a kterým předával drogu, jednak výsledky domovní prohlídky, při které byly v bydlíšti obžalovaného nalezeny věci sloužící k výrobě pervitinu. Závěry, které okresní soud vyvodil, se poté jeví jako logické a přesvědčivé a umožňují dovodit, že se obžalovaný skutečně dopustil jednání popsáno ve výroku rozsudku, tedy nejen toho, že více osobám poskytoval drogu pervitin, což v závěru řízení nakonec sám obžalovaný připustil, ale i toho, že opakovaně po dobu několika let vyráběl nelegálně drogu na zařízení, které měl k dispozici, a které bylo posléze při domovní prohlídce nalezeno.
18. S ohledem na rozsah výroby a distribuce pervitinu pak toto jednání důvodně okresní soud posoudil jako zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku.
19. Při rozhodování o trestu správně shledal okresní soud důvody k ukládání souhrnného trestu ve vztahu k trestu pravomocně uloženému v řízení vedeném u Okresního soudu v Chrudimi pod sp. zn. 6 T 6/2022 pro zločin násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a), b) tr. zákoníku, v němž byl obžalovanému pravomocně uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání patnácti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, a dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na tři roky. Souhrnný trest přitom nemohl být mírnější než tento původně uložený trest.
20. Při ukládání trestu okresní soud zcela důvodně připomněl, že obžalovaný dosud rozhodně nevedl řádný život, v minulosti se dopustil řady protiprávních jednání, nicméně dosud nevykonával nepodmíněný trest odnětí svobody. Trestné činnosti se navíc dopouštěl ve zkušební době podmíněného odsouzení vyplývající z rozhodnutí Okresního soudu v Liberci v řízení vedeném pod sp. zn. 3 T 6/2018. Trestnou činnost měl páchat po značně dlouhou dobu, nicméně byl zjištěn jen poměrně malý počet osob, které měly drogu od obžalovaného převzít. Ani množství drogy poskytnuté dalším osobám (s výjimkou utajených svědků) není mimořádně veliké. Z pohledu hodnocení závažnosti posuzované trestné činnosti tak zůstává nejvýznamnější množství vyráběné drogy, aniž by se však orgánům činným v trestním řízení podařilo prokázat, jak přesně bylo s takto vyrobenou drogou naloženo.
21. Z pohledu odvolání státního zástupce není možné akceptovat řadu argumentů, které ve svém odvolání uplatnil. Tvzení, že obžalovaný je jedním z nejvýznamnějších výrobců drogy pervitinu

v regionu, se neopírá o konkrétní údaje a důkazy, stejně jako další argument, že díky trestné činnosti obžalovaného docházelo k devastaci zdraví a osobnosti u více uživatelů drogy. S ohledem na množství, které podle výroku rozsudku měli svědci vystupující pod svými skutečnými jmény od obžalovaného převzít, rozhodně nešlo o nějaké výrazné množství pervitinu. Obžalovaný sice byl v minulosti již vícekrát odsouzen, nicméně nepodmíněný trest odnětí svobody je mu ukládán poprvé a dosud na něho tímto typem trestu výchovně působeno nebylo. Obžalovaný byl sice odsouzen za výrobu drogy, kterou měl provádět po období několika let, nebylo však přesně zjištěno, jakým způsobem měl s touto drogou dále naložit.

22. S ohledem na uvedené tak dospěl odvolací soud k závěru, že je sice nezbytné a namíste postihnout obžalovaného důraznějším nepodmíněným trestem odnětí svobody nikoliv při spodní hranici trestní sazby vyplývající z ustanovení § 283 odst. 2 tr. zákoníku, ale nakonec dovodil, že za přiměřený a dostačující lze pokládat nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti let, tedy ještě mírně pod polovinou trestní sazby vyplývající z ustanovení § 283 odst. 2 tr. zákoníku. Obžalovaný se sice dopustil dvou závažných zločinů, nicméně za trestný čin související s drogami dosud odsouzen nebyl a před spácháním sbíhajících se trestné činnosti nevykonával ani nepodmíněný trest odnětí svobody. Působení pětiletým nepodmíněným trestem odnětí svobody tak pokládal odvolací soud za postačující.
23. Protože byl trest ukládán jako souhrnný, byl důvodně vedle nepodmíněného trestu, pro jehož výkon byl obžalovaný zařazen v souladu s podmínkami § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, oprávněně obžalovanému ukládán i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu tří let, kdy potřeba tohoto druhu trestu vyplynula ze sbíhajících se trestné činnosti závažného charakteru související s užíváním motorového vozidla. V posuzované věci pak byla při domovní prohlídce zajištěna celá řada věcí, které sloužily jako pomůcky nebo suroviny k výrobě pervitinu, nebo šlo o materiál ze samotného procesu výroby drogy a důvodně bylo ohledně těchto věcí rozhodnuto podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku o uložení trestu propadnutí těchto věcí. Při ukládání souhrnného trestu musel být zároveň zrušen výrok o trestu z předchozího rozhodnutí, v němž došlo k odsouzení za sbíhající se trestnou činnost.
24. Odvolací soud tak shledal důvody pouze ke změně výměry nepodmíněného trestu odnětí svobody, a proto zrušil jen tuto část rozhodnutí Okresního soudu v Chrudimi. Zbývající výroky vztahující se k uložení souhrnného trestu v podobě trestu zákazu činnosti, trestu propadnutí věci i zrušení výroku o trestu z předchozího rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ponechal odvolací soud beze změny, stejně jako výrok, jímž bylo rozhodnuto o zařazení obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou.
25. Z podnětu odvolání obžalovaného proto odvolací soud zrušil pouze oddělitelný výrok o nepodmíněném trestu odnětí svobody, v této části pak nově rozhodl a sám stanovil výměru ukládaného trestu odnětí svobody nikoliv na šest, ale jen na pět roků. Ve všech dalších výrocích pak zůstal napadený rozsudek beze změn. Ke zpřísnění výměry trestu odnětí svobody z podnětu odvolání státního zástupce, pak odvolací soud důvody neshledal, proto odvolání státního zástupce podle § 256 tr. řádu zamítl jako nedůvodné.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 27. června 2023

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu